



ო, აბა ალ-მუნზირ, იცი, რომელი აიათია ალლაჰის წიგნიდან ყველაზე დიდებული?" თქვა: ვუთხარი: {არ არის ღვთაება, ალლაჰის, უკვდავის, მარადისის გარდა, თვლელმა არ ეუფლება მას და არც ძილი } [ალ-ბაყარა: 255] თქვა: ამის შემდეგ შუამავალმა დაარტყა ჩემს მკერდს და თქვა: " წარმატება გქონდეს ცოდნაში, ო, აბა მუნზირ

უბაი იბნ ქა'ბმა (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) თქვა: თქვა ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას): "ო, აბა ალ-მუნზირ იცი, რომელი აიათია ალლაჰის წიგნიდან ყველაზე დიდებული?" მე ვუპასუხე: "ალლაჰმა და მისმა მოციქულმა უკეთ იციან." მან კვლავ თქვა: "ო, აბა ალ-მუნზირ, იცი, რომელი აიათია ალლაჰის წიგნიდან ყველაზე დიდებული?" თქვა: ვუთხარი: {არ არის ღვთაება, ალლაჰის, უკვდავის, მარადისის გარდა, თვლელმა არ ეუფლება მას და არც ძილი } [ალ-ბაყარა: 255] თქვა: ამის შემდეგ შუამავალმა დაარტყა ჩემს მკერდს და თქვა: " წარმატება გქონდეს ცოდნაში, ო, აბა მუნზირ".

ალლაჰის მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ჰკითხა უბაი იბნ ქა'აბას, თუ რომელი აიათია ალლაჰის წიგნში ყველაზე დიდებული. იგი თავდაპირველად მერყეობდა პასუხის გაცემაში, შემდეგ თქვა: ეს არის: "აიათულ ქურსი", მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მხარი დაუჭირა და დაარტყა მკერდზე, რაც აღნიშნავდა იმას, რომ მისი გული სავსეა ცოდნითა და სიბრძნით, შემდეგ ილოცა მისთვის, რომ წარმატებული ყოფილიყო ამ ცოდნით და რომ მას ცოდნის მიღება გაეადვილებინა.

<https://sunnah.global/hadeeth/ka/show/65059>

